

[Arbejdsministeren.]

hr. Chr. Madsen mente, at der ikke var gjort noget. Jeg vil gerne heroverfor sige, at jeg tror ikke, der på noget tidligere tidspunkt er gjort så meget, som der er gjort i de sidste 3-4 måneder, netop for det nordjyske område; det kan ikke være hr. Chr. Madsen ubekendt. At det ikke har fået den tilsigtede virkning, skyldes forhold, som hverken hr. Chr. Madsen, regeringen eller noget parti her i folketinget har noget ansvar for.

Hr. Chr. Madsen fastholder, at der ikke er tale om én krone mere til de arbejdsløse, men der er stadig væk uanset dette postulat tale om 9 mill. kr. mere til de arbejdsløse i februar og marts måned, og jeg kan ikke se, hvilket formål det skal tjene at forsøge på at skjule dette.

Der er jo ikke tale om, at disse satser reguleres på basis af pristallet, men under hensyn til lønudviklingen på arbejdsmarkedet. Det har betydet væsentlige forbedringer i forhold til den tidligere reguleringsform. At det sker lidt sent, er jeg helt enig i, og det er en af de opgaver, vi må have klaret i forbindelse med det fremtidige arbejde. Der er ikke tale om, at det udvalg, som er nedsat, skal spærre vejen for fremskridt på dette felt og andre felter. Der er tale om, at udvalget skal berede vejen for, at vi så hurtigt som muligt kan få disse fremskridt hjem.

(Kort bemærkning).

Chr. Madsen: Jeg ved da godt, at der er gennemført en ordning for Nordjylland; det har jeg jo ikke bestridt, jeg har ikke sagt spor om det. Når jeg siger, jeg ved godt, at der er gennemført foranstaltninger vedrørende problemerne i Nordjylland, ja, så ved jeg ikke mere, end hvad der er meddelt her i folketinget, men der er jo også meddelt en hel del ting. Vi kommer vel tilbage til, at der skal meddeles noget mere om, hvad der skal ske med arbejdsløsheden i Nordjylland. Men derom tror jeg ikke der kan være så store stridigheder.

Derimod kan der nok være lidt mere strid med hensyn til de penge, som de arbejdsløse nu får ved at fremskynde reguleringen fra 1. april til 1. februar. Jeg kan med min bedste overbevisning ikke se

andet, end at de arbejdsløse kun får en pristalsregulering, som de var berettiget til for 12 måneder siden, når der er gået 10 måneder. Er der noget særligt at råbe hurra for? Jeg kan ikke se det. Jeg mener da, man burde have sagt: ja, den erstatning skulle de jo have haft for længst; hvad er det for nogle tåbelige pristalsreguleringsordninger, vi har? Når priserne stiger ganske kolossalt i sådanne perioder, må de arbejdsløse jo komme bagefter; hvad kan vi gøre for at fremskynde disse pristalsreguleringer til perioder langt under 10 måneder? Det er det, der er mit problem i den sag. Jeg kan slet ikke se, at der er alt det at tage med i betragtning, som arbejdsministeren mener, når man diskuterer dette. Der er ikke noget efter min mening.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at de to lovforslag henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Da der foreligger indstilling fra grupperne, skal jeg allerede i indeværende møde lade foretage valg af det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte.

Man gik altså til:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring af regulerings-tidspunktet for arbejdsløshedsunderstøttelse i 1966

og

forslag til lov om ændringer i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Vedrørende forhøjelse af ydelser m. v.) [af Chr. Madsen m. fl.]

Valgt blev: *Bladt, Grete Hækkerup, Lund Jensen, Anker Jørgensen, Evald Kristensen, Helge Nielsen, Poul Nilsson, Søgaard, Søren Andersen, Søren Jensen, Jacob Sørensen, Skov Thulesen, Asger Jensen, Ninn-Hansen, Adolph Sørensen, Svend Haugaard og Chr. Madsen.*